

แผนพัฒนาท้องดิน

พ.ศ. 2567 - 2570

เพิ่มเติบโตบันทึก 2

พ.ศ. 2567

องค์การบริหารส่วนตำบลสามัคคี
อำเภอหนองโอก จังหวัดอุดรธานี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสามัคคี
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้อง พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามัคคีได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ เพิ่มเติมครั้งที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบ จากผู้บริหารท้องถิ่น และสภาท้องถิ่น แล้วนั้นอาศัยอำนาจตามความชอบด้วยมาตรา ๕ ข้อ๒๒ แห่ง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ ดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสามัคคี จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

2/
นายประเสริฐ ศุภเกษ์

(นายประเสริฐ ศุภเกษ์)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามัคคี

คำนำ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิน พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถินมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิน และแผนดำเนินงาน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถินใช้แผนพัฒนาท้องถินเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่องของแผนนั้น รวมทั้งวางแผนแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้แผนพัฒนาท้องถิน

องค์การบริหารส่วนตำบลสามัคคี ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิน (พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐) ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ไปแล้วนั้น แต่การจัดทำแผนพัฒนาท้องถินต้องสอดคล้องกับนโยบายของผู้บริหาร และเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน ซึ่งยังมีโครงการ/กิจกรรมที่ยังไม่ได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และบางโครงการบรรจุไว้ยังไม่มีความชัดเจน ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลสามัคคี จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิน (๒๕๖๗ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติในการพัฒนาท้องถินต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลสามัคคี

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ หลักการและเหตุผล	๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒
● บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ พ.๐๑)	๓๕
● รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ พ.๐๑)	๓๖
ส่วนที่ ๓ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐)เปลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๔	๔๗

ส่วนที่ ๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐)
เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๗

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔
พ.ศ. ๒๕๖๗ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลสามัคคี**

เหตุผลและความจำเป็น

เหตุผลและความจำเป็นในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)
เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลสามัคคี มีภารกิจสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในส่วนรวมให้ดีขึ้น ได้อనุมติประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ "ไปแล้ว นั้น"

เนื่องจากการจัดทำโครงการ/กิจกรรม ดังปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์กรบริหารส่วนตำบลสามัคคี ยังไม่ครอบคลุมและมีความจำเป็นเร่งด่วนในการให้บริการสาธารณูปโภคแก่ประชาชนในพื้นที่ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงโครงการ/กิจกรรมให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริง และสถานการณ์ปัจจุบันตามภารกิจ และอำนาจหน้าที่ เพื่อดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนโดยส่วนรวม แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ อีกทั้งใช้เป็นกรอบในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณดำเนินการโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ตามระเบียบกฎหมายด่อไป

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ของประชาชน การเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประธานท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติม สำหรับองค์กรบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมให้สภากองค์กรบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติสภากتابลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย

เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้ พร้อมทั้งปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้

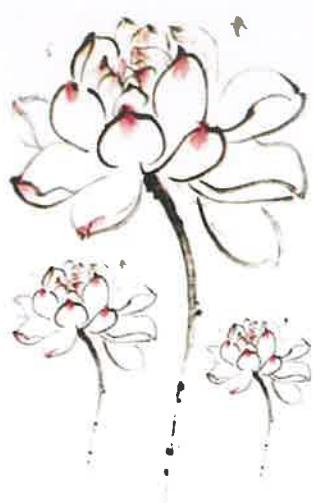
ข้อ ๒๒/๑ เพื่อประโยชน์ของประชาชน การเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับองค์กรบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลงให้สภากองค์กรบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติสภากتابลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย

เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นตามวาระหนึ่งได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้ พร้อมทั้งปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยแพร่ในน้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้

ดังนั้นองค์กรบริหารส่วนตำบลสามัคคี จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม เปเลี่ยนแปลง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๗ นี้ขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชน และนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐเป็นเจ้าให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นผลลัพธ์ดั้นร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผลรวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้านต่างๆ รวม ๖ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้านการสร้างความสามัคคีในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้านการสร้างการเดิบโถบคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติต้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายใต้ช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไทย

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศไทยในกลุ่มนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทย

มีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อ即ิ อดารากรขยายด้วยทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภาคในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภัณฑ์ในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานด่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางแผนกลยุทธ์ระยะยาวในการพื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศไทยยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศไทยมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศไทยในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ดีที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศไทยเพื่อบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้าน เขตแดนกับประเทศไทยเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรษัตรากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐ

กับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชาชนไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยิ่งยืนออกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบรรษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจในกระบวนการ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๖๗จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้暮งฯ โภคสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประเทศให้มีคุณภาพและนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศไทยเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประเทศไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การย้ายถิ่นแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและ

กรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงใน การสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไร ก็ตี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่างๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กว่าเดิมและข้อดีของด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อดีของระบบทั่วโลก ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขาวิชาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิภัยธรรมชาติ เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชาธิรัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ

สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎหมายและกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถดับเบิลเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เดินโดยอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎหมายที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กว้างขวาง ระบบภาครัฐต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวย ความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศไทยมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ดีทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อการซับและสร้างสัมพันธ์มิตร เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศไทย โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบด้านการสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพัฒนาการของประเทศไทยที่อาจมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศไทยริบก้าวหน้าไปในอนาคต จึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการ บนพื้นฐานประชาธิรัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศไทย และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่างๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศไทย และถ่ายทอดไปสู่แผน ในระดับอื่นๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับบุคคล การกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศไทยสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่นคง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกสารฯ อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเดิบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกสารฯและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากรุณาธิรัตน์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใส ตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถพนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง พลเมืองกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กิ่งมุ่งประโยชน์รายได้สูง ความเหลือมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาค ส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ “ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคุณภาพชีวิต การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเดิบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกิน

พอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทยต้มน่อง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศไทยในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเดิบโடบคนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- (๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- (๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- (๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย
- (๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- (๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยพร้อมเชิงภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

(๕) การพัฒนาがらไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่

๒๑

- (๔) การตระหนักรถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคตะวันออก
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เดินโดยอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศไทย

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการ ภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง溯ดรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็น เป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภาคี และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีข่านาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ของชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๓ มีความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศไทยมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓ ให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ "ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความพึงร้อม ในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ในส.ภาวะวิกฤติ โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้ประเทศไทยสามารถเดิบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการผลิกไนมประเทศไทยครอบคลุมตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงในระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไกการพัฒนาประเทศระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขอ่อนและข้อจำกัดของประเทศไทยที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากทั่วโลกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม และทันท่วงที การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ "ผลิกไนมประเทศไทยสู่ สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไกเพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่พัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพพร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่ง ๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๓

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๓

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. แผนกลยุทธ์รายหมวดหมาย

แผนกลยุทธ์รายหมวดหมาย ฉบับที่ ๑๓ มีทั้งหมด ๑๓ หมวดหมาย โดยมี ๖

ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๕ มิติที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมวดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความยกระดับมาตรฐานและนวัตกรรม และความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔ มิติปัจจัยผลักดันการพัฒนาประเทศไทย

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนาภูมิภาค/แผนพัฒนาจังหวัด/แผนพัฒนาอำเภอ

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพดี ประสบอุทกภัยและภัยแล้งซ้ำซาก คงมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาพื้นฐานควบคู่ไปกับ

การพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสดงห้องการนำเสนอโครงการสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพและมาตรฐานสากล ให้กับผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการ ตลอดจนผู้นำทางธุรกิจและนักลงทุน ในการนำเสนอแนวโน้มและเป้าหมายของประเทศไทยในอนาคต รวมทั้งการนำเสนอผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพและน่าซื้อ ให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค ตลอดจนผู้นำทางธุรกิจและนักลงทุนต่างประเทศ ที่สนใจลงทุนในประเทศไทย

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอิสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้อื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพและการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒.๒ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีพึงพาคนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพาภันในชุมชนได้

๒.๓ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสนับสนุนให้การเดิบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๒.๔ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๒.๕ เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศไทยเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๓. เป้าหมาย

๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๒-๒๕๖๕
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๘๗,๖๗๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๕๙)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๕	ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๕ ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๐.๔๔๖ (ปี ๒๕๖๐)	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๔๖				

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๕.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๕.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณะการ

๕.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนามีอง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

๕.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ และการเกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง”

เป้าประสงค์

๑. สร้างการเดิมโตทางเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวมากขึ้น ประชาชนพึงพาตนเองได้ และหลุดพ้นจากความยากจน

๒. ทุกภาคส่วนมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

๔. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ โดยเป็นสินค้าเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

๑. สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าการลงทุนของภาคเอกชน และ SMEs เพื่อให้ภาคเอกชนและผู้ประกอบกิจการ SMEs มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน มีการพัฒนาที่เชื่อมโยงจากภาครัฐสู่ภาคเอกชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเป็นหลัก

๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางสังคมลดลง มุ่งกระจายรายได้พัฒนาแรงงานให้มีทักษะ มีความรู้ มีฝีมือและมีผลิตภัณฑ์สูงขึ้น ส่งเสริมการท่องเที่ยวและพื้นที่อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร เพื่อให้ประชาชนหลุดพ้นจากความยากจน และสามารถพึงพาตนเองได้

๓. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าภาคการเกษตรให้มีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรมและประวัติศาสตร์เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน และให้ชุมชนได้มีบทบาทในการบริหารจัดการได้ร่วมเป็นเจ้าของ การท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาทุนมนุษย์ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน เพื่อรับประคามเศรษฐกิจจากเชียงใหม่ให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เป็นแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญ เสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว การตลาด การผลิต และการลดต้นทุนการผลิตในภาคการเกษตร

๕. กระจายรายได้สู่ชุมชน ส่งเสริมการตลาด OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ระหว่างสังคมเมืองกับชุมชน สร้างการพึ่งพาตนเองให้กับชุมชนท้องถิ่น เพื่อหลุดพ้นจากความยากจน

๖. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ซึ่งเป็นฐานการผลิตของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น เพิ่มมูลค่าการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นคง ด้านอาหารและพลังงาน สร้างโอกาสในการอาชีพ และสร้างงานและความมั่นคงด้านรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่และลดการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่เมืองหลวงและภูมิภาคอื่น

๗. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจต่อยอดการผลิตและลดต้นทุนภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรตลอดจนนำมาใช้เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลของระบบในเวิลด์พัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ตลอดจนสามารถใช้เทคโนโลยีและความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่อนำรักษาพื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๘. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและเครือข่ายทางถนน ที่มีประสิทธิภาพภายใต้การบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพภายใต้การควบคุมและตรวจสอบ รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ประเมิน ปศุสัตว์ ปลดออกสารพิษ รวมทั้งการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร บนพื้นฐานการบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพภายใต้การอบรมแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิต และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เศรษฐกิจมีการขยายตัวมากขึ้น

๒. ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์ก่อสร้างที่เพิ่มขึ้น

๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวที่เพิ่มขึ้น

๓. โรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม

เพิ่มขึ้น

**ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรม
ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี ของอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง**

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

๒. ภาคบริการ ธุรกิจโรงแรม ที่พัก และชุมชน มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

๒. ภาคบริการ ธุรกิจโรงแรม ที่พัก และชุมชน มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์กลยุทธ์ที่ ๒

๑. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่เป็นจุดขายหรือ Land Mark ของสถานที่ท่องเที่ยว

๓. ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างรายได้ ทางด้านการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชนบนเส้นทาง (Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแข่งขัน

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการปรับปรุงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น

๒. แปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภcmีจำนวนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการปรับปรุงเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น

๒. แปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรสำคัญที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP (Good Agriculture Practices) เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสนับสนุนเกษตรกร ปะมง และปศุสัตว์ ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

๒. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต ปรับปรุงผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการตลาด และยกระดับภาคการเกษตรสู่การเกษตรแปลงภัยและเกษตรอินทรีย์

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวที่เพิ่มขึ้น

เพิ่มขึ้น

๓. โรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

๑. รายได้การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

๒. อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

๑. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น

๒. จำนวนแปลง/ฟาร์ม ผลผลิตทางการเกษตรสำคัญที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP (Good Agriculture Practices) เพิ่มขึ้น

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี

วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงภายใต้ ๒๕๖๐”

พันธกิจ

๑. พัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทันสมัย

๒. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมสู่เมืองแห่งความสะอาด

๓. พัฒนาองค์ความรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ค่านิยม UDON TEAM

U : Unity : มีเอกภาพ

D : Development : พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

O : Openmind : เปิดใจให้บริการ

N : Network : สถานเครือข่ายการมีส่วนรวมของประชาชน

T : Transparency : มีความโปร่งใส

E : Excellence : เน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน

A : Accountability : มีความรับผิดชอบ

M : Morality : มีศีลธรรม

เป้าประสงค์รวม

เพื่อสร้างการเดินทางด้านเศรษฐกิจและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัด เชลี่ย ๕ ปีย้อนหลังต่อปี

ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๕

การจัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์

ลำดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ : การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วย

เทคโนโลยีที่ทันสมัยและเป็นสากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ส่งเสริมอุตสาหกรรมและกำลังแรงงาน เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ๒. พัฒนาแผนการตลาดด้านการลงทุนเพื่อให้แข่งขันได้ ๓. ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและพัฒนาด้านเทคโนโลยี เพื่อรองรับรองค้า การลงทุน และการบริการ ๔. สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP จังหวัดเฉลี่ย ๕ ปี ย้อนหลังต่อปี

ลำดับที่ ๒ ยุทธศาสตร์ : การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร

ปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้พึงพาดเนืองได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร ๓. พัฒนาการผลิต การแปรรูป และการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและภาคอุตสาหกรรม ๔. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรสู่ความเข้มแข็งและยั่งยืน ๕. เพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรให้กับภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมการเกษตร	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาเกษตร ร้อยละ ๓ ต่อค่าเฉลี่ยผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด (GPP) สาขาเกษตร ย้อนหลัง ๕ ปี

ลำดับที่ ๓ ยุทธศาสตร์ : การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคม มีความพร้อมรับการ

เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนให้มีความเข้มแข็ง มีความรู้ มีการศึกษา มีสุขภาพที่ดี ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุคุณภาพดี ๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย ๓. พัฒนาがらไกการดำเนินงาน ลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคมคนอุดรธานี ๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต	๑. อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิด (ไม่น้อยกว่า ๘๐ปี) ๒. อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดี (ไม่น้อยกว่า ๗๙ ปี) ๓. ร้อยละของผู้เรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับ ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (จบการศึกษาภาคบังคับ : จบม.๓ เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น : สายสามัญ (ม.๔) และสายอาชีพ (ปวช.) ๔. จำนวนผู้ผ่านการอบรมเครือข่าย

ลำดับที่ ๔ ยุทธศาสตร์ : การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบริการ และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นท้องถิ่น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อให้จังหวัดอุดรธานีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และเดิบโอดอย่างมี

ดุลยภาพตอบสนองการท่องเที่ยวทุกรูปแบบอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกความสะอาดเพื่อการท่องเที่ยวโดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากรายได้การท่องเที่ยวต่อปี
๒. พัฒนาขีดความสามารถของทรัพยากร่มนุษย์ ผลิตภัณฑ์ และบริการด้านการท่องเที่ยวมุ่งสู่ MICE City	
๓. พัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว สินค้า และบริการโดยคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์วัฒนธรรมไทย	
๔. ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวและสร้างโอกาสจากการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่หลากหลาย	

ลำดับที่ ๕ ยุทธศาสตร์ : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อรักษาความสมมูลรัตน์ของทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับ

ประชาชน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ปกป้อง อนุรักษ์ พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑. ร้อยละของพื้นที่ป่าที่เพิ่มขึ้nenelieต่อปี
๒. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษแบบมีส่วนร่วม	๒. จำนวนบ่อขยายที่ถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น ๑๕ แห่งต่อปี
๓. พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วม	

ลำดับที่ ๖ ยุทธศาสตร์ : การเสริมสร้างความมั่งคง ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : เพื่อให้ประเทศไทยมีความมั่นคง และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต

และ

ทรัพย์สิน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด
๑. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและจัดระเบียบสังคม	ร้อยละที่ลดลงของคดีอาญา ๔ กลุ่ม
๒. รักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	
๓. ยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐสู่ความเป็นเลิศ	

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี

วิสัยทัศน์ (Vision)

“บูรณาการการพัฒนาท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดอุดรธานีเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด
- ๒) การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- ๓) การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- ๔) การพัฒนาศักยภาพชีวิตเด็ก ครอบครัวและผู้ด้อยโอกาส
- ๕) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๖) การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๗) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- ๘) การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๙) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และมลพิษต่างๆ
- ๑๐) การรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้า การลงทุนเพื่อเพิ่มชีดความสามารถในการแข่งขันในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมอุตสาหกรรมและพัฒนาแรงงานมุ่งสู่ความเป็นเลิศ
- ๒) ส่งเสริมการตลาดและแผนธุรกิจให้แก่กลุ่มเป้าหมายอุดรธานี ๔.๐
- ๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า

บริการ

- ๔) สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้แข่งขันได้

๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ขยายผลlong ศักยภาพทางการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร
- ๓) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
- ๔) ส่งเสริมการตลาดสินค้าเกษตร

๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๓ การยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สังคม มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมสังคมผู้สูงอายุสุขภาพดี
- ๒) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตคนอุดรธานีทุกกลุ่มวัย
- ๓) ลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคมคนอุดรธานีด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านสังคมคุณภาพชีวิต

๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๔ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมใหม่ๆ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา โดยใช้อัตลักษณ์และศักยภาพด้านที่ดีเพื่อสร้างความเป็นเมืองศูนย์กลางของอนุภาคลุ่มน้ำโขง

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์จุดขายโดยเน้นศักยภาพที่มีเอกลักษณ์
- ๒) สนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์เชื่อมโยงกันกลุ่มผู้ผลิตสินค้า
- ๓) พัฒนาบุคลากรด้านอุตสาหกรรมใหม่ๆ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา
- ๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบริหารจัดการ อุตสาหกรรมใหม่ๆ การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมกีฬา

๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ปกป้อง อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) พัฒนาแหล่งน้ำและน้ำไปใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด
- ๓) ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมและการนำกลับมาใช้ประโยชน์
- ๔) พัฒนาระบบเครือข่ายด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการเรียนรู้ถึงการปกป้องในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข
- ๒) ป้องกันบัญชาและแก้ไขบัญชาฯ เสพดิจและจัดระเบียบสังคม
- ๓) รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๔) ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณณะ

๓.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ ๗ ด้านบริหารจัดการแบบบูรณาการ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของห้องถีนทุกๆ ด้านตามหลักบริหารบ้านเมืองที่ดี
- ๒) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาห้องถีน
- ๓) ประสานบูรณาการแผนพัฒนาห้องถีนมีให้เกิดความทับซ้อนของพื้นที่ในการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลสามัคคี

๒.๑ วิสัยทัศน์

“มุ่งหวังพัฒนา ชาวประชุมฯ ให้รักษาไว้ซึ่งประเพณีอันดีงาม
ตามสถานการณ์บ้านเมือง รุ่งเรืองตลอดไปในตำบลสามัคคี”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านการบริหารและการจัดการองค์กร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๓ เป้าประสงค์

(๑) พัฒนาท้องถิ่น ปรับปรุงภูมิภาคในหมู่บ้านและบริเวณพื้นที่การเกษตรในเขตตำบล

สามัคคี

- (๒) ส่งเสริมคนชาว คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
- (๓) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนสู่เศรษฐกิจพอเพียง
- (๔) สร้างภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อขยายผลต่อเครือข่าย
- (๕) ปรับปรุงด้านสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา แหล่งน้ำให้พอเพียง
- (๖) ส่งเสริมการศึกษา กีฬาและนันทนาการ ศาสนาและวัฒนธรรม
- (๗) ปรับปรุงและก่อสร้างสำนักงานให้ทันสมัย เพียงพอต่อการใช้งาน
- (๘) ปรับปรุงภูมิทัศน์และแหล่งท่องเที่ยว
- (๙) ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรในหน่วยงานให้ ศึกษา/อบรม หลักสูตรต่างๆเพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- (๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- (๑๑) ส่งเสริมสนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อบังกับและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของ ชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ

๒.๔ ตัวชี้วัด

- (๑) ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีการศึกษา มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์ คุณภาพชีวิตที่ดี
 - (๒) ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการ เด็ก สดร. และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือ
 - (๓) เศรษฐกิจชุมชนเข้มแข็งยั่งยืน ประชาชนพึงดูงและปัญหาความยากจนลดลง
 - (๔) ประชาชนเข้าใจบทบาทในหน้าที่ของตนเอง และมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

- (๔) องค์การบริหารส่วนตำบลสามัคคี สามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ได้
- (๕) เพิ่มพูนการเรียนรู้ของชุมชน ร่างไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียม
ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๖) ทรัพยากรธรรมชาติดีคงอยู่ และปรับปรุงป่าเสื่อมโทรม
- (๗) ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- (๘) พัฒนาไฟฟ้า ประปา ถนน แหล่งน้ำ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- (๑) มีแหล่งน้ำพอเพียงต่อการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร
- (๒) การศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน และเกิดการเรียนรู้ต่อเนื่อง
- (๓) ประชาชนมีทักษะในการประกอบอาชีพด้านเกษตร
- (๔) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๕) ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุข มีสุขภาพแข็งแรง
- (๖) ประชาชนได้ใช้เส้นทางคมนาคมที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย
- (๗) ประชาชนได้ร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว กีฬาและ
นันทนาการของท้องถิ่น
- (๘) ประชาชนมีความปลดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๙) สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการพื้นฟูและอนุรักษ์

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านการบริหารและการจัดการองค์กร

แนวทาง

- (๑) การส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพของบุคลากรและองค์กรให้มีความสามารถในการ
พัฒนา การปฏิบัติงาน

- (๒) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

แนวทาง

- (๑) การส่งเสริมการพัฒนาด้านการศึกษา กีฬา และนันทนาการ

- (๒) การส่งเสริมสนับสนุนด้านทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญา
ท้องถิ่น

- (๓) การส่งเสริมสนับสนุน กิจกรรมสถานศึกษา ทุนการศึกษา อาหารเสริม(นม) และ
อาหารกลางวัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

แนวทาง

- (๑) การเสริมสร้างให้สังคมอยู่ดีมีสุข และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (๒) การส่งเสริมให้สังคมมีความสามัคคี มีคุณภาพชีวิตที่ดี และห่างไกลยาเสพติด
- (๓) การส่งเสริมสนับสนุนสวัสดิการสังคม
- (๔) การส่งเสริมสนับสนุนด้านเศรษฐกิจ การเกษตร และการพัฒนาอาชีพอย่างยั่งยืน
- (๕) การพัฒนาการเข้าถึง เข้าใจ แก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจ

พอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม

แนวทาง

- (๑) การพัฒนาสนับสนุนการดำเนินงานทางการแพทย์
- (๒) การส่งเสริมสนับสนุนการควบคุมป้องกันโรคต่างๆ
- (๓) การพัฒนาด้านการจัดการขยะมูลฝอย .mlพิช และการรักษาความสะอาด
- (๔) การพัฒนาด้านปรับปรุงภูมิทัศน์ และแหล่งท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทาง

- (๑) การพัฒนาด้านก่อสร้าง และปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึง
- (๒) การพัฒนาด้านไฟฟ้า น้ำประปา และแหล่งน้ำในชุมชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- (๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณูปโภคด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- (๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- (๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- (๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องขององค์กรบริหารส่วนตำบลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยดังนี้ ด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (S : Strength-s)

- ประชาชนมีความพร้อม จะมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น
- การจัดโครงสร้างภายในมีความเหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจ
- มีองค์กรบริหารส่วนตำบลที่พร้อมจะให้บริการสาธารณูปโภคแก่ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างองค์กรบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการต่าง ๆ
- ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพในการพัฒนา
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในรูปแบบประชาคม การประชุมวางแผนเตรียมงาน

จุดอ่อน (W : Weakness)

- กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสับสนขาดความชัดเจน
- องค์กรบริหารส่วนตำบล มีงบประมาณจำกัด ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาที่วางไว้
- การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และการทำลายสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ

โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดอุดรธานี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรบริหารส่วนตำบลดำเนินการตามแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบล
- มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัด สามารถรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ
- นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจจากการปกครองท้องถิ่น โดยการสร้างดุลยภาพระหว่างการกำกับดูแล และความเป็นอิสระของท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น

อุปสรรค (T : Threat)

- ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ บทบาทหน้าที่ของตนเองกับงานของท้องถิ่น
- นโยบายรัฐบาลไม่สามารถถ่ายโอนงบประมาณมาบังคับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นบางเรื่องต้องชะงัก

- กฏหมาย ระเบียบ ข้อบังคับขาดความยึดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจหัวระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน

- การดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และจำนวนงบประมาณที่มีจำกัด

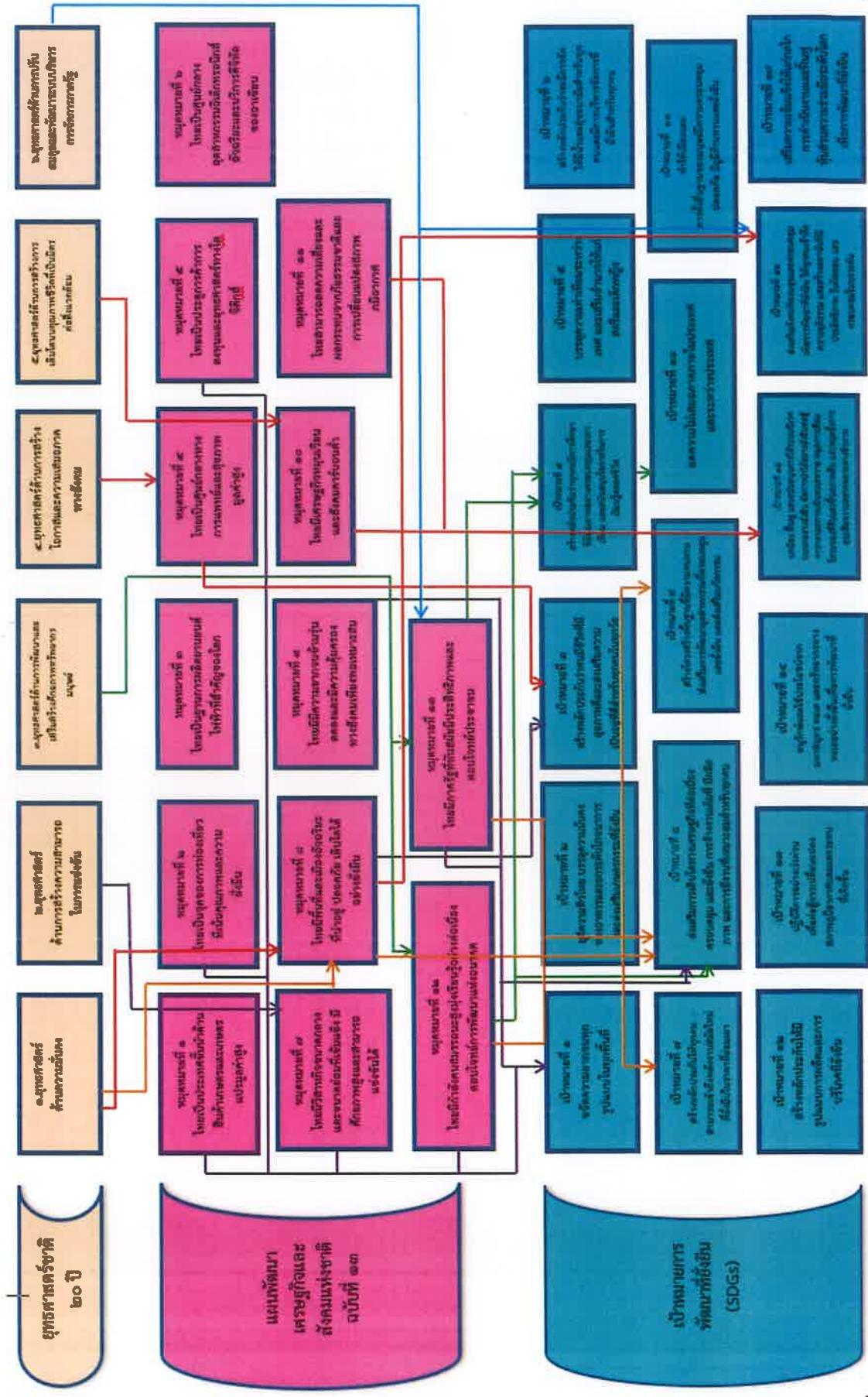
๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัญหา	ขอบข่าย/ปริมาณของปัญหา (สภาพปัญหา)	แนวโน้มในอนาคต
๑. การใช้ประโยชน์ที่ดิน	- สภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินไม่เต็มศักยภาพ เนื่องจากที่ดินบางส่วนยังไม่ได้รับการพัฒนา	- มีการจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เหมาะสม และเพียงพอในพื้นที่ สามารถพัฒนาพื้นที่ให้มีความเจริญและสามารถใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ
๒. สภาพภูมิทัศน์เมือง	- สภาพภูมิทัศน์เมืองบางส่วนไม่เป็นระเบียบ เกิดอุบัติเหตุ เป็นแหล่ง มลพิษ และเกิดการก่อเหตุความไม่สงบ	- ปรับปรุงพื้นที่เสี่ยงและจัดระเบียบเมืองให้เรียบร้อยเพื่อให้การดูแลและรักษาความปลอดภัยทำได้สะดวก และรวดเร็ว รวมทั้งปรับภูมิทัศน์ โดยรอบของเมือง เพิ่มพื้นที่สีเขียวและเพิ่มความสวยงามให้แก่เมือง
๓. ไฟฟ้าแสงสว่าง	- ไฟฟ้าแสงสว่างไม่เพียงพอและครอบคลุมทุกพื้นที่	- ติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างให้ครอบคลุม และเพิ่มกำลังไฟเพื่อลดปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. น้ำประปา	- การให้บริการน้ำประปา yang ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และน้ำประปาไหลซ้ายซ้ายไปเรื่องรุ่น	- พัฒนาระบบการให้บริการน้ำให้ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพและพัฒนาคุณภาพน้ำประปาให้เป็นน้ำประปามีคุณภาพ
๕. ระบบระบายน้ำ	- ระบบระบายน้ำไม่สามารถระบายน้ำได้ทันในฤดูฝน เกิดปัญหาน้ำท่วมขังบริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำ เป็นจุดรองรับน้ำ	- ปรับปรุงระบบระบายน้ำ และสร้างระบบการจัดการน้ำที่ดี เพื่อเตรียมรับมือสภาพอากาศที่มีความแปรปรวน และสร้างการมีส่วนร่วม

ปัญหา	ขอบข่าย/ปริมาณของปัญหา (สภาพปัญหา)	แนวโน้มในอนาคต
๖. การแพร่ระบาดของโรค	- ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและควบคุมโรค ทำให้เกิดการระบาดของโรคต่างๆ เช่น โรคไข้เลือดออก	- การเกิดโรคระบาดลดลง ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญกับการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคเพิ่มขึ้น
๗. ขยะมูลฝอย	- ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	- จัดระบบการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ ทั้งขยะธรรมด้าและขยะติดเชื้อ สร้างจิตสำนึกในการทิ้งขยะ และส่งเสริมให้มีการคัดแยก ขยาย ขยายรวมถึงส่งเสริมให้มีการลดปริมาณการใช้ถุงพลาสติกเพื่อรักษาสภาพแวดล้อม
๘. ملภาวะ	- เกิดมลภาวะต่างๆ เช่น น้ำเสีย ควันพิษ และกลิ่นเหม็น	- จัดระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ มีการควบคุมและประเมินค่า BOD และเสริมสร้างมาตรการในการดูแลและการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ การจัดทำบ่อถังไขมนและการเก็บขยะให้เป็นประจำเพื่อลดการตกค้างสร้างมลพิษ ทางกลิ่น นอกจากนี้ ได้รณรงค์ให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการดูแล รักษาสิ่งแวดล้อม

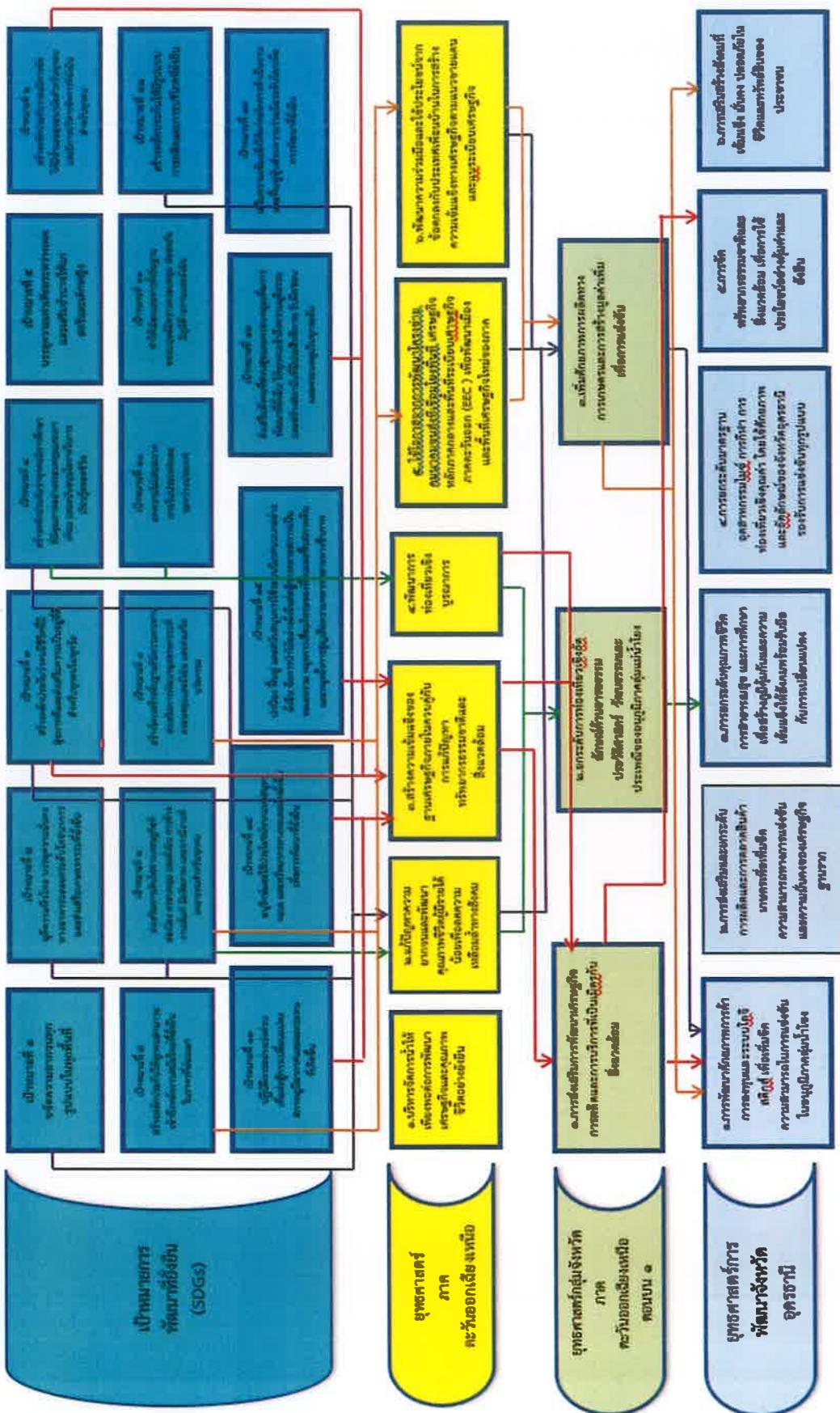
ปัญหา	ขอบข่าย/ปริมาณของปัญหา (สภาพปัญหา)	แนวโน้มในอนาคต
๙. เศรษฐกิจตกต่ำ	- ประชาชนมีการจับจ่ายใช้สอยน้อย มีภาระหนี้สิน รายได้ไม่พอ กับรายจ่ายและนักศึกษาจบใหม่ไม่มีงานทำ	- ส่งเสริมให้มีการวางแผนการประกอบอาชีพและแผนการใช้จ่ายเงิน จัดกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อให้การค้าการลงทุนฟื้นตัว ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ - พัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มโดยการให้ความรู้ การบริหารจัดการและการจัดหาตลาดเพื่อร่วบผลิตภัณฑ์
๑๐. ยาเสพติด	- การแพร่ระบาดของยาเสพติดทั้งผู้เสพและผู้จำหน่ายเป็นปัญหาใหญ่ของกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบัน	- เพิ่มมาตรการดูแลและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้แก่เด็ก และเยาวชนให้รู้เท่าทันถึงโทษและรูปแบบการแพร่ระบาดซึ่งมีความหลากหลายมากขึ้น ทำให้ยากแก่การควบคุม และการป้องกันปราบปราม และจัดกิจกรรมให้เด็กห่างไกลยาเสพติด

ความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์และเครื่องมือในการพัฒนา (ยุทธศาสตร์ชาติ + แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ + เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)

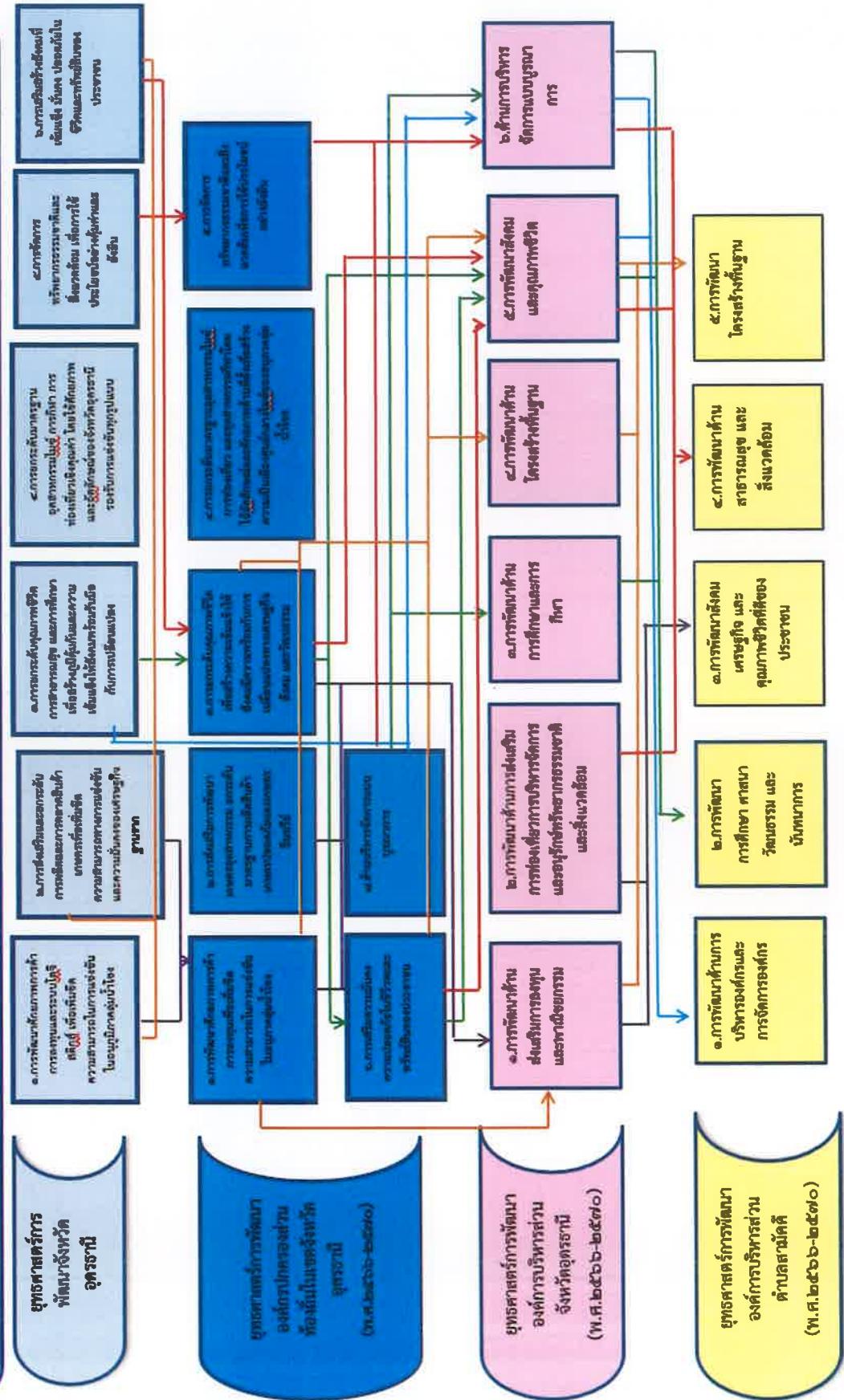

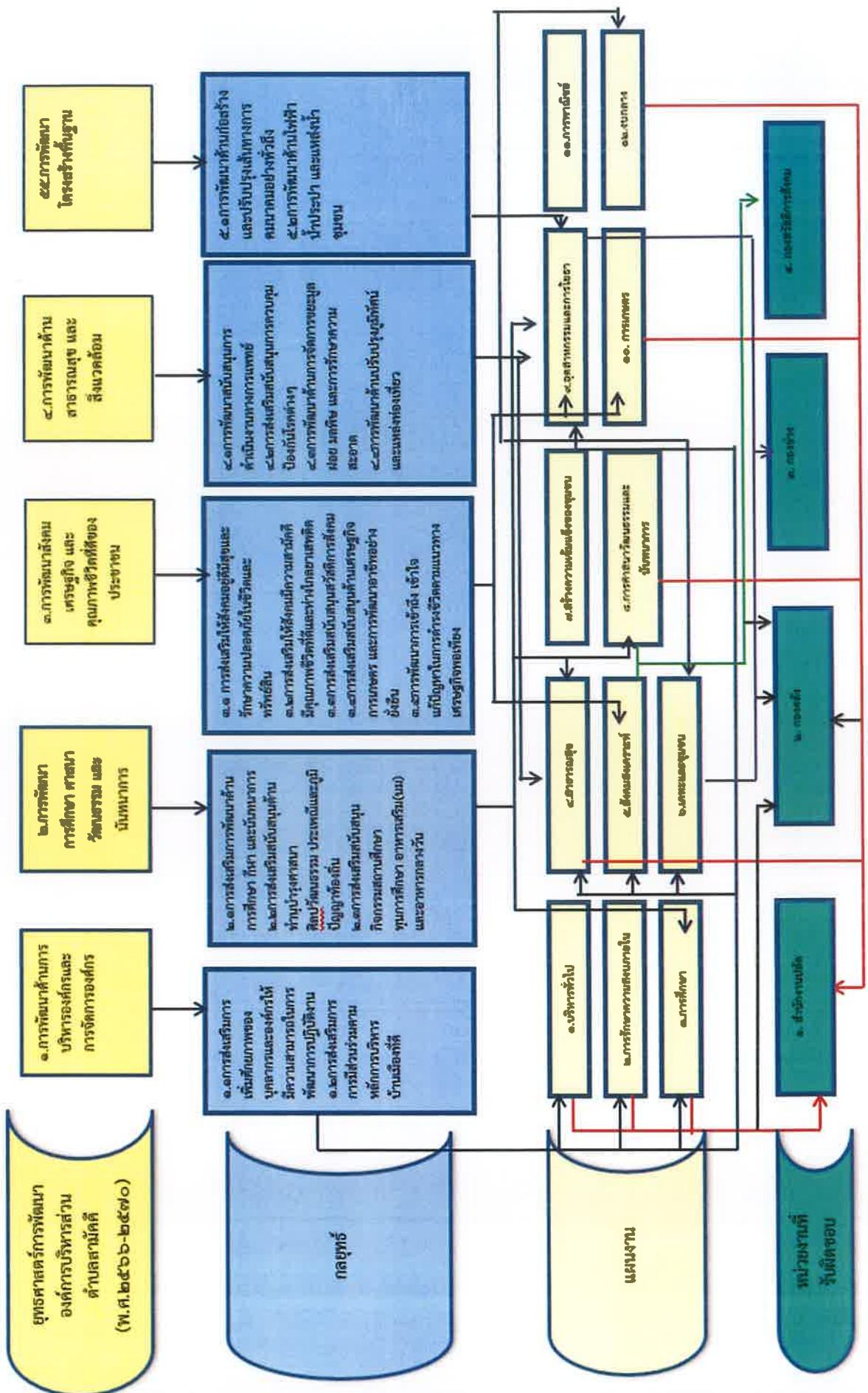
แผนพัฒนาฯ (พ.ศ. ๒๕๖๗-๒๕๘๐) ที่นี่เป็นต้น ฉบับที่ ๔/๑๕๖๗ วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๗

(๒) ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์พัฒนาชุมชน (เป้าหมายการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน + ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) บุคลากรที่ร่วมวัด + บุคลากรผู้รับ

(พ่อ) ความร่วมในยุทธศาสตร์วิสาหกิจสามัคคี พลศ. + กศส. + เมืองฯ พนัยงานที่รับผิดชอบหลัก)

ប្រចាំឆ្នាំគ្រប់គ្រងការផិតខោ

ແຜນដៃធ្វើនាក់ទូទៅ (អ.ត. ២៥៦៧ - ២៥៧០) ដោយពីរ ឈប់ពី ៤ ព.ស. ២៥៦៧
សងការបណ្តុះបណ្តាលសំណងជាមួយ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច ខេត្តពោធិ៍នាស្រី

ឯកសារតារូវការ	ឆ្នាំ២៥៦៧			ឆ្នាំ២៥៧០			ឆ្នាំ២៥៧១			រាយការ
	ចំណោម	សរុបរាយការ (បាត)	ចំណោម	សរុបរាយការ (បាត)	ចំណោម	សរុបរាយការ (បាត)	ចំណោម	សរុបរាយការ (បាត)	ចំណោម	
៣) យុទ្ធសាស្ត្រការផិតខោតាមការ រើរារាយនិងការរួចការណ៍គ្រប់គ្រង ការងារប្រចាំឆ្នាំ	៣	៩០០,០០០	៣	៩០០,០០០	៣	៩០០,០០០	៣	៩០០,០០០	៣	៩០០,០០០
រាយការ	៣	៩០០,០០០	៣	៩០០,០០០	៣	៩០០,០០០	៣	៩០០,០០០	៣	៩០០,០០០
៤) យុទ្ធសាស្ត្រការផិតខោតាម សារាស្ត្រ និងការងារប្រចាំឆ្នាំ	៤.១	៥០,០០០	៤	៥០,០០០	៤	៥០,០០០	៤	៥០,០០០	៤	៥០,០០០
រាយការ	៤	៥០,០០០	៤	៥០,០០០	៤	៥០,០០០	៤	៥០,០០០	៤	៥០,០០០
៥) យុទ្ធសាស្ត្រការផិតខោតាម ការងារប្រចាំឆ្នាំ	៥.១	១០,០០០,០០០	៥	១០,០០០,០០០	៥	១០,០០០,០០០	៥	១០,០០០,០០០	៥	១០,០០០,០០០
រាយការ	៥	១០,០០០,០០០	៥	១០,០០០,០០០	៥	១០,០០០,០០០	៥	១០,០០០,០០០	៥	១០,០០០,០០០
រាយការសរុប	៣	៩០,៩៥០,០០០	៣	៩០,៩៥០,០០០	៣	៩០,៩៥០,០០០	៣	៩០,៩៥០,០០០	៣	៩០,៩៥០,០០០

รายงานผลการพัฒนาฯ

แผนพัฒนาฯองค์น (พ.ศ.๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๙
องค์กรบริหารส่วนตำบลสำเภา อำเภอสำเภา จังหวัดอุตรดิตถ์

ก. ยุทธศาสตร์ ๑๐ ปี

๔. ยุทธศาสตร์องค์กรพัฒนาฯส่วนบุคคลอุดหนี้

๕. ยุทธศาสตร์องค์กรพัฒนาฯส่วนบุคคลอุดหนี้

๖. ยุทธศาสตร์องค์กรพัฒนาฯส่วนบุคคลอุดหนี้

๗. ยุทธศาสตร์องค์กรพัฒนาฯส่วนบุคคลอุดหนี้

๘. ยุทธศาสตร์องค์กรพัฒนาฯส่วนบุคคลอุดหนี้

๙. ยุทธศาสตร์องค์กรพัฒนาฯส่วนบุคคลอุดหนี้

๑๐. ยุทธศาสตร์องค์กรพัฒนาฯส่วนบุคคลอุดหนี้

๑. กลยุทธ์

๒. กลยุทธ์

๓. กลยุทธ์

๔. กลยุทธ์

๕. กลยุทธ์

๖. กลยุทธ์

๗. กลยุทธ์

๘. กลยุทธ์

๙. กลยุทธ์

๑๐. กลยุทธ์

๑.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				เบิกจ่าย (บาท)	ใช้จ่าย (บาท)	คงเหลือ (บาท)			
๓	โครงการเมืองอัจฉริยะ (Smart City) อบต.สานป่าตึก	เพื่อกำรเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วใน ศตวรรษที่ ๒๑ และ นำไปสู่แนวทางการ บริหารจัดการเมืองเชิง ใหม่	ประชาราชมติปฏิสังขรณ์ ๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐	๓. grav.เข้าสู่ เทคโนโลยีข้อมูล ประชาราชมติรับ การเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว ๓. ประชาราชมติรับ การบริหารจัดการ เมืองเชิงใหม่	สำนักปลัด เทศบาลเมืองขอนแก่น

๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ลำดับ	โครงการ	วัตถุประสงค์	แนวทาง	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด	ผลพัฒนา	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				เบ็ดเตล็ดของโครงการ	(บาท)	เบ็ดเตล็ด	(บาท)	(บาท)	(บาท)	
๓	โครงการยกระดับมาตรฐานการบริการ ชีวิต อบต.สานฝันคือ เพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดในชุมชนและ การจัดการบริหาร ในชุมชนและการ เศรษฐกิจ	ประชาราชย์ดำเนินการต่อๆ กัน	เบ็ดเตล็ดของโครงการ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	สำนักปลัด จังหวัดย่างกุ้ง วิธีและ ประชาชื่น รายได้

๕.๒ แผนงานหลักสากลและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณและที่มา				ผู้รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน
				รายวัน	รายเดือน	รายปี	(KPI)		
๓	โครงการพัฒนาระบบ น้ำประปาด้วยเชิงยั่งยืน	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำ ใช้งานอย่างยั่งยืน	ประชาชนสามารถเข้า ถึงน้ำดื่มน้ำดื่ม บริโภค	ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	รัฐบาล	ประจำชุมชนที่ได้ ในการชุมชนที่ได้ บริโภค

รายงานละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) เป้าหมายเบ็ด ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๗

องค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอห้วยโสม จังหวัดอุตรดิตถ์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภูมิภาคโภชนาญาณ ในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาและเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และท่องเที่ยวเชิงนวัตกรรม

๕.๑ แผนงานอุสาหกรรมและภาระโดยมา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณและผู้担当			ตัวชี้วัด (KPI)	ผู้ที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)			
๑	ปรับปรุงผ้าขาวง ปูนเมล็ดพืชคราดบนน้ำ ตอ. ชาสีเยือนสายสีเมิน ต. ธรรมชาติ บ้าน สามแยกโนนพิมพ์ ห้วยตาด จังหวัด	เพื่ออำนวยความสะดวก ลดดาวในการลักบูจร ของประชาชน	ขนาดผ้าขาวง กว้าง ๕ เมตร ยาว ๓,๕๐๐ เมตร	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๔๐	ประสบการณ์ตัวรับ	สำนักปลัด ความสัมരดวิภาวดี
	เปลี่ยนแปลงราก (ติ่อม) ปรับปรุงผ้าขาวง ปูนเมล็ดพืชคราดบนน้ำ ตอ. ชาสีเยือนสายสีเมิน ต. ธรรมชาติ บ้าน สามแยกโนนพิมพ์ ห้วยตาด จังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๙) ฉบับที่ ๑ หน้า ๑๖๗ ข้อ ๔	เพื่ออำนวยความสะดวก ลดดาวในการลักบูจร ของประชาชน	ขนาดผ้าขาวง กว้าง ๕ เมตร ยาว ๒๕๗ เมตร	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๔๐	ประสบการณ์ตัวรับ	สำนักปลัด ความสัมรดวิภาวดี

ລ/ດ	ໂຄງການ	ວັດທີ ຮະສອດ	ເປົ້າພາຍ	(ຜລດີຫອນໂຄຮົງການ)	ກປປ ຮະມາຍແລະກ່າກໍາແກ້ໄຂ			ຕັ້ງສົ່ວດ (KPI)	ຜລທີ່ຄາດ່າວ່າລວ	ກ່າວຍເງານ ຮັບຜິດຊອນ ຮັກ
					ໄລຍະ	ໄລຍະ	ໄລຍະ			
ໃ	ໂຄງການກ່ອສຮ້າງໝາຍແນນ ທ.ສ.ລ. ຄົມດີພ່ອມເນັ້ນກັນ ບັນໂປ່ຍ້ຍ ແນ້ວ ອ ເສີນຖາງ ວັດທີເຈົ້າຢູ່ສຸນ ຕາມຄໍາທ້າວຍ	ເພື່ອອໍານວຍຄວາມ ສະດາກໃນກາຮ້າຢູ່ຈ ອອງປະຮະຫາງ	ຈັດກຳແນ່ງກັນຕີ່ສູງໃຫຍ່ ເ ມີຕຽ ຍາງ ۲۵۰ ໂມຕຽ ພ່ອມຂໍາຍາຍເຫຼືກຫາກວ່າງ ເນື້ອຍ ۱ ໂມຕຽ	ັດ,ັ້ວໂ,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠	ັດ,ັ້ວໂ,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠	ັດ,ັ້ວໂ,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠	ັດ,ັ້ວໂ,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠	ຮູ້ຍົດະ ດົວ	ປະຫຼາຍໃຈໆ ຄວາມສະດວກໃນກາຮ ສົງຈຽ ແລະກາຣ ຄມນາຄົມນານສົງ	ສໍານັກປັດ
ໃ	ປະລິຍັນປະຈົກ (ຕົມ) ໂຄງການກ່ອສຮ້າມເນັ້ນກັນ ບັນໂປ່ຍ້ຍ ແນ້ວ ອ ເສີນຖາງ ວັດທີເຈົ້າຢູ່ສຸນ ຕາມຄໍາທ້າວຍ ແນ່ນພື້ນຖາໜ້ອງໃນ (ພ.ສ. ແຮ້ວລ້ວ – ອັດຍາວ) ເຖິງມີນ ປັບປຸ່ງ ອ ໜ້າ ໃຫ້ ຫຼື ໄກສອງ	ເພື່ອອໍານວຍຄວາມ ສະດາກໃນກາຮ້າຢູ່ຈ ອອງປະຮະຫາງ	ຈັດກຳແນ່ງກັນຕີ່ສູງໃຈ່ ແລະ ຍາງ ۲۵۰ ໂມຕຽ	ັດ,ັ້ວໂ,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠	ັດ,ັ້ວໂ,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠	ັດ,ັ້ວໂ,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠	ັດ,ັ້ວໂ,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠,໠	ຮູ້ຍົດະ ດົວ	ປະຫຼາຍໃຈໆ ຄວາມສະດວກໃນກາຮ ສົງຈຽ ແລະກາຣ ຄມນາຄົມນານສົງ	ສໍານັກປັດ